

LOSPRIJS OF SCHULDBETALING?

Mijn antwoord is "ietsje" anders dan wat "de kerk" er van maakt 😊.

Uit wat ik begrijp uit de wet "leven voor leven" of "ziel voor ziel" stel ik het volgende:

Voor verzoening was er een "verlosprijs" nodig om van iets verlost te worden, b.v. van schuld of zonden waardoor er iets werd "verloren".

Door een losprijs kon men van de gevolgen verlost worden. In het OT was daarvoor een slachtoffer en bloed nodig (o.a. Hebr. 9). De "prijs" die betaald moest worden om verlost te worden van het gevolg van iets, de eeuwige dood in dit geval, moest, wat waarde betreft, overeenkomen met wat er "verloren" was geraakt, nl. het eeuwige leven.

Er moest ten volle "betaald" worden zodat het verlorene of de waarde van het verlorene volledig werd terugbetaald of overeen kwam met de waarde van het verlorene.

Zo was het nodig dat als er een mens gedood/vermoord werd door iemand anders, dat de mens die dit deed, zelf ook ter dood moest worden gebracht.

Maar in het geval van Adam en zijn nageslacht was het als volgt: **Gód bracht vanwege de zondeval de mens ter dood en moest dus volgens zijn eigen wet van "leven voor leven, ziel voor ziel" ook zorgen dat de doodstraf werd opgeheven door een verzoenoffer. Daarvoor was er een mens nodig die gelijk was aan de eerste mens. Uit liefde voor de mensheid verschaft God zo'n mens, nl. Jezus.**

De eerste mens was Adam, de zoon van God, tevens een volmaakt mens die het volmaakte leven werd afgenomen. God geeft gehoor aan zijn eigen wet om te zorgen dat de doodstraf wordt opgeheven en het volmaakte menselijk leven wat Adam had, wordt teruggegeven aan mensen.

Het nageslacht van Adam was niet schuldig aan de zonde van hun voorvader en voormoeder Adam en Eva. Zij zondigden ook niet op dezelfde wijze als hun voorouders, want zij aten nooit van de boom van goed en kwaad, maar kregen wél de gevolgen te verduren, nl. dat ze na verloop van tijd stierven.

De mens zoals deze nu is, kan niet in een gelijkwaardig verzoenoffer voorzien, want hij is sterfelijk en kan geen onsterfelijkheid bewerkstelligen door zichzelf als verzoenoffer aan te bieden.

Als verzoenoffer voor deze handeling scheidt God daarom in Maria een nieuw mens, Jezus, óók de zoon van God met volmaakt menselijk leven, zodat het een verlosprijs is die overeen komt met wat er verloren was gegaan in Adam door de dood van Adam waarbij zijn nageslacht sterfelijk werd.

LOSPRIJS OF SCHULDBETALING?

Door het geven door God van het verzoenoffer in de vorm van een volmaakt mens zoals Adam, en wel in de persoon van Jezus dus, zorgde God dat de mensen die "in Jezus" werden overgezet, of "nageslacht van Jezus" werden (nageslacht in overdrachtelijke zin, Jesaja 52:13 – 53:12, vooral Jes. 53:10-12), weer dat leven konden ontvangen wat door de dood van Adam vanwege zijn zonde, aan Adam en zijn nageslacht was ontnomen door God.

Dat sterven van Adam en zijn nageslacht was niet omdat God het nou zo leuk vond zijn menselijke zoon Adam te laten sterven en zijn schepping voor een bepaalde tijd met slavernij aan het verderf/de vergankelijkheid op te schepen (Rom. 8:18-24).

Wél vond God het juist en rechtvaardig omdat God niet anders kon vanwege zijn eigen wet die bepaalde dat als men van de boom van de kennis van goed en kwaad zou eten, men zou sterven. God liet hen, Adam en Eva, echter nog krap 1000 jaar leven tot zij van ouderdom stierven.

In Joh. 3:16 staat ook dat God liefde had voor zijn schepping, speciaal voor de mensenwereld, en dat Hij zijn menselijke volmaakte zoon gaf als middel tot verzoening en om die liefde te bewijzen aan de mensen en dat mensen door geloofsvertrouwen in God en in het middel tot verzoening, Jezus, deze uitwerking van verzoening konden ontvangen en weer volmaakt leven zouden kunnen ontvangen zoals dat vanaf het begin ooit was bedoeld.

God verschafte ZELF dat verzoeningsoffer door Jezus te verwekken en geboren te laten worden, op te groeien en na verloop van tijd te sterven als verzoenoffer en tevens om de straf op de zonde, de dood, op zich te nemen. God zelf KAN immers niet sterven, en dus verschafte God zich iemand die dat wél kon, nl. de volmaakte mens, Jezus die net als Adam naar Gods beeld en gelijkenis werd geschapen.

Jezus stelde zich onder Gods wet en wil om na zijn lijden, sterven en opstanding de van te voren voorgestelde vreugde te ontvangen (Hebr. 12:2; 5:7-10; Joh. 10:17-18).

Jezus is dan ook niet eeuwig dood gebleven, maar heeft slechts drie dagen in het dodenrijk, de Hades, verbleven en werd toen tot onsterfelijk leven opgewekt uit dat dodenrijk en werd aangesteld als koning-hogepriester en verkreeg alle autoriteit in zowel de hemel als ook op aarde... (Hebr. 12:2; 5:7-10; Joh. 10:17-18; Mat. 28:18).

Gezien de redenering die ik hierboven heb neergeschreven, geloof ik niet dat Jezus daarom een voormenselijk leven in de hemel als een lid van een triniteit of als een aartsengel (= Regerende engel) of als "het Woord" zou moeten hebben gehad om dat offer te kunnen zijn en/of te geven om Adams zonde te kunnen afkopen en het onsterfelijke leven weer te voorschijn te kunnen brengen. Het "Woord" in Joh. 1:1 is het Woord wat God bij het begin der schepping uitsprak in

LOSPRIJS OF SCHULDBETALING?

Gen. 1, waardoor het gesprokene werd geschapen door dat scheppingswoord. God sprak, en het was er, of ontstond (Ps. 33:6-9; Jes. 44:24, God alleen).

Daarvoor maakte God volgens Spreuken 3:19-20 gebruik van zijn wijsheid, verstand en kennis, waardoor Spr. 8:22-31 ook duidelijker wordt, nl. dat niet een persoon God hielp bij het scheppen, maar zijn wijsheid, verstand en kennis, en uit deze drie zaken kwam een gedachte die werd geuit door een woord te spreken, een scheppingswoord waardoor iets werd geschapen/ontstond naar Gods wil, of dat nu de hemel, de aarde of wat dan ook was.

Het is bij ons mensen precies zo, wij gebruiken onze wijsheid, verstand en kennis om iets te maken, of om iets, een gedachte die zich in onze geest bevindt, te uiten door woorden te spreken.

Jezus' offer, zijn volmaakte menselijke leven, kwam overeen met het leven wat Adam bezat. Het was "een overeenkomstige [ver]losprijs (antilutron, ransom in full)" in principe voor iedereen (1 Tim. 2:6, NW-vertaling).

Het sterven en het uit de dood opstaan van de volmaakte mens Jezus was m.i. wél een noodzakelijke voorwaarde voor het teruggeven van volmaakt menselijk leven aan "het nageslacht" van Jezus, zoals dat leven van het nageslacht van Adam was afgenomen, echter niet zonder hoop voor dat nageslacht.

Er moest kennelijk slechts een tijd over heen gaan om te bezien wie zich waardig toonden om dat leven terug te ontvangen wat Adam door zijn zonde had verspeeld. Dat men "waardig" was, toonde men door geloofsvertrouwen vanaf het begin (Hebr. Hoofdstuk 11 waarin de geloofsgetuigen worden genoemd van vóór Gods verzoeningsoffer Jezus op Golgotha).

En ook nu is dat geloofsvertrouwen in Jezus nog steeds nodig om op rekening van Jezus verlost te kunnen worden van de toorn die tot gevolg had dat het volmaakte leven werd afgenomen (Joh. 3:16-21 en 35-36),

Voor wat het waard is....

Groetjes,
Elle

Vat ik het goed samen dat jij zegt dat God de schuld is van de zondeval omdat hij de gelegenheid gaf om te zondigen door die boom van goed en kwaad er neer te zetten zodat er de mogelijkheid ontstond om er van te kunnen eten? Hij zette er echter een bordje bij: Niet aanraken en niet van eten, want deze boom is vergiftig! Is het hem dan aan te rekenen dat zij zich niets van dat bordje

LOSPRIJS OF SCHULDBETALING?

aantrokken?

Mocht jij dat zo zien, zo bedoel en zie ik het niet.

Hij hoefde voor Adam en Eva niet in een verzoeningsoffer te voorzien, daar zij met open ogen zondigden.

Mijns inziens voorzag God slechts in het verzoeningsoffer en in de verlossing van degenen die er geen schuld aan hadden, de nakomelingen van Adam en Eva. Omdat die nakomelingen niet in een verzoeningsoffer konden voorzien zodat zij het leven ten volle terug konden krijgen, deed God dat voor hen, naar mijn mening. Hij stelde slechts één voorwaarde, nl. geloof in dat offer zodat ze door de waarde er van konden gaan leven voor altijd.

Voor wat het waard is....

Groetjes,
Elle
